7/10917, 10918, 10919, 10920, 10921, 10922, 10923, 10924, 10925, 10926, 10927

T.C.
DEVLET BAKANLIĞI

SAYI : B.02.0.007/00.2782 21/12/**2005**
KONU : Yazılı Soru Önergesi

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI
GENEL SEKRETERLİĞİNE
(Kanunlar ve Kararlar Dairesi Başkanlığı)

İLGİ: Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı Genel Sekreterliği Kanunlar ve Kararlar Dairesi Başkanlığı'nın 07.12.2005 tarih ve KAN.KAR.MD.A.01.0.GNS.0.10.00.02-16557 sayılı yazısı.

İlgi yazı ile Adana Milletvekili Sayın N.Gaye ERBATUR (2 adet), Aydın Milletvekili Sayın Özlem ERÇİOĞLU, Ardahan Milletvekili Sayın Ensar ÖĞÜT, Bursa Milletvekili Sayın Kemal DEMİREL, İstanbul Milletvekili Berhan ŞİMŞEK (2 adet) ve Ali Rıza GÜLÇİÇEK, İzmir Milletvekili Sayın Erdal KARADEMİR, Türkan MİÇOOĞULLARI ve Enver ÖKTEM'e ait Yazılı Soru Önergeleri hakkındaki bilgileri içeren cevaplar ekte sunulmuştur.

Bilgilerinize arz ederim.

Nimet ÇUBUKÇU
Devlet Bakanı

Dağıtım:
Gereği :
- TBMM Bşk.Genel Sekreterliği
  (Kanunlar ve Kararlar Dai.Bşk.)
  Ek: 11 Yazı (2'şer Nüsha)

Bilgi :
- Başbakanlık
  (Kan.ve Kar.Gen.Müd.)
  Ek: 11 Yazı

7/10927

İSTANBUL MİLLETVEKİLİ SAYIN BERHAN ŞİMŞEK'İN
7/10927 SORU ÖNERGESİ CEVABIDIR

07.11.2005 tarihinde bir gazetede yaptığınız söyleşide; ziyaret ettiğiniz bakanlığınıza bağlı çocuk yuvalarında en az 4 tane çocuk muhbirinizin olduğunu açıkladınız.

SORU 1 :

Bakanlık görevine geldiğinizden beri hangi illerde, hangi çocuk yuvalarını, hangi tarihlerde ziyaret ettiniz? Bu ziyaretlerde muhbir olarak kullandığınız çocukları nasıl seçtiniz? Bu konuda kendinizce belirlediğiniz bir yöntem var mıdır? Bu çocukları belirledikten sonra onlardan yapmalarını beklediğiniz muhbirlik görevini yürütürken nelere dikkat etmeleri gerektiğini anlattınız mı? Anlatmışsanız bu görüşmeleri gizli mi yaptınız? Muhbir olarak seçilen çocukların bu durumu ziyaret ettiğiniz kurumlardaki diğer çocuklara ve kurum yöneticilerine söylemediklerinden emin misiniz? Eğer söylüyorlarsa ve bu durum kurum idarecileri tarafından biliniyorsa, idarecilerin sadece o çocuğa karşı bir davranış değişikliği içerisine girmeleri ihtimali nedeniyle, bu yöntem sizin beklediğiniz çözümü ortaya koyar mı? Yine muhbir olarak seçilen çocuklar, muhbirlik yaptıklarını yuvadaki diğer çocuklara söylüyorlarsa ve bu durum diğer çocuklarda "niye kendilerinin seçilmediğine ilişkin düşüncelerin" doğmasına yol açmayacak mıdır? Bu düşünce diğer çocukların gelişim psikolojilerini olumsuz yönde etkiler mi? Şimdiye kadar ziyaret ettiğiniz yuvalarda kaç çocuğu muhbir olarak görevlendirdiniz? Yine bugüne kadar ziyaret ettiğiniz yuvalarda kaç çocuğumuza size ulaşabilecekleri telefon numaralarını verdiniz? Bugüne kadar bu çocuklardan kaçı sizi aradı? Çocukların size verdiği bilgiler nelerdir? Telefon numaralarınızı verdiğiniz çocuklarla, vermediğiniz çocuklar arasında, telefon numaralarınızı vermenizden kaynaklanan ayrımcılık, çocukların psikolojilerinde bir tahribata neden olmakta mıdır? Telefon numaralarınızı verdiğiniz ve herhangi bir sorun karşısında sizi aramalarını telkin ettiğiniz çocuklardan, sizi arayıp ta ulaşmayan olmuşsa, bu durum da çocukların psikolojilerinde "önemsenmemekten" kaynaklanan bir bozulmaya yol açmaz mı? Sizi aramasına rağmen, iş yoğunluğunuz nedeniyle ulaşamadığınız çocuk var mıdır? Çocukların sizi arayarak şikayet ettiği konularla ilgili bugüne kadar resmi bir soruşturma açtınız mı? Bu şikayetlerle ilgili teftiş kurulu üyelerini görevlendirdiniz mi?

CEVAP 1:

Özellikle şunu belirtmek isterim. Yazılı soru önergenizde sorulan sorularda denetim ve bilgilenme hakkının sınırlarını aştığınız görülmektedir. Ancak, hem kamuoyunun hem de sizlerin bilgilenmenizi sağlamak için bu konuyla ilgili söylediklerimi tekrar ifade etmemde yarar görülmektedir. "çocuk yuvalarında en az 4 tane çocuk muhbirim var" şeklinde, manşetlerde yer aldığı biçimi ile bir ifadede bulunmadım. Buna yönelik olarak yazılı ve görsel basında her hangi bir beyanatım da olmamıştır. Bir gazeteci ile yaptığım söyleşide samimi bir ortamda içtenlikle, kuruluşlarımızda kalmakta olan çocuk, genç, özürlü ve yaşlı müracaatçılarımızın bana ulaşabileceklerini, haber ve iletişim kanallarını açık tuttuğumu ifade ettim.

Bakanlık görevine geldiğimden bu yana kuruluşlarımızda (huzurevi, rehabilitasyon merkezi, yurt, yuva vb.) kalmakta olan çocuk, genç, özürlü ve yaşlılarımızın durumlarını yerinde görmek, psikolojik ve sosyal sorunlarına çözüm bulmak ve kendilerine sahip çıkıldığını onlara hissettirmek için kuruluşlarımızı haberli, habersiz, resmi ve gayri resmi olarak ziyaret etmekteyim. Bu güne kadar en az 180 kuruluşumuzu ziyaret ederek onların yalnız ve sahipsiz olmadıklarını kendilerine hissettirmiş ve göstermiş oluyorum. Bu esnada sürekli ulaşılabilir bir insan olduğumu sadece bu ziyaretlerle kısıtlı bir ilginin olmadığını her zaman irtibat halinde olmamız gerektiğini ifade ederek kuruluşlardan ayrılmaktayım.

Temel amacımız; hizmetlerimizin bürokratik ilişkiler ekseninden çıkarılarak insani ilişkiler boyutuna oturtturulmasıdır. Bu alanda bürokratik ilişkileri esas alan bir yapı ile bugüne kadar hizmetlerin etkin, verimli ve yerinde yeterli düzeyde verilemediği görülmüştür. Bu bakımdan sistem değişikliğinde insan ilişkilerini esas alan bir yapı oluşturmaya çalışıyoruz. Onlara sahip olan değer veren, sorunlarını aktarabilecek bir mercinin olduğunu kendilerine (hem çalışan personel hem de hizmet alan kişiler) hissettirebilmek de görevlerimizden biridir.

Bu çerçevede; interaktif bir telefon sistemi kurularak kuruluşlarımızda yaşanacak olası olumsuzlukların önüne geçilmeye çalışılmaktadır.

Çocuk, genç, özürlü ve yaşlı müracaatçılarımızın hiçbirinin istismar edilmesine ve kendi çıkar amaçlarına yönelik kullanılmasına her şeyden önce onlardan sorumlu bakan, anne ve bir hukukçu olarak tasvip etmediğimi, böyle anlayış içerisinde bulunanlara tolerans göstermeyeceğimi belirtmek isterim. Kuruluşlarımızda kalmakta olan hizmet verdiğimiz hedef kitlemizle ilgili yapmış olduğum her türlü görüşme, sosyal hizmet anlayışının gereği olup, yapılan bütün çalışmalar özellikle korunmaya muhtaç durumda bulunan insanımıza gösterdiğimiz değerin bir ifadesidir. Her vatandaşım gibi kuruluşlarımızda kalan çocuklarımız da bizim için önemlidir ve değerlidir.

SORU 2 :

Bir çocuğun muhbirlik göreviyle o çocuklardan sorumlu Devlet Bakanı tarafından görevlendirilmesi, o çocuklarda; ilerleyen yaşlarında muhbirlik yapmanın iyi bir şey olduğu yönünde bir düşünce oluşur mu? Böyle bir yöntemi seçerken çocuk psikolojisi ve çocuk gelişimi uzmanlarından bilgi aldınız mı? Aldıysanız o uzmanlar bu yöntemin kullanılmasının çocukların gelişimi ve psikolojilerini olumsuz yönde etkileneceğine dair bir yorumda bulunmadılar mı?

SORU 3 :

Bu yöntem, Malatya'da çocuklara kötü davranıldığının ve çocukların şiddete maruz kaldığının ortaya çıktığı günlerde bulunduğunuz İngiltere'de görev yapan çocuklardan sorumlu bakanların kullandığı bir yöntem midir? Bu yöntem bu ülkelerde kullanılmıyorsa, sizin bu yöntemi kullanma gerekçeleriniz nelerdir? Çocukları muhbir olarak kullanmanızın gerekçeleri arasında, kendi atadığınız idarecilere duyduğunuz güvensizlik var mıdır?

7/10927

SORU 4 :

Bakanlığınıza bağlı birimleri denetlemek amacıyla muhbir yöntemini kullanmanız, bakanlığınıza bağlı birimlerde denetim ve teftiş fonksiyonunun sağlıklı işlemediğinin bir göstergesi midir? Bir bakanın görevleri arasında, sorumlu olduğu çocukları muhbir olarak kullanmak var mıdır? Çocukları muhbir olarak kullanmak yerine, çocukların yaşadığı yuvalardaki denetimi sağlıklı yürütmek, çocukların yaşadığı mekanları daha yaşanabilir kılmak çocuk gelişimi ve psikolojisi açısından daha doğru bir yaklaşım değil midir?

CEVAP 2-3-4 :

Yukarıda bahsettiğiniz yöntem ve uygulama söz konusu değildir.

Amacımız; insan onuruna yakışır, çağdaş ve onlara değer veren bir anlayışla onlara hizmet etmektir.

Sosyal hizmetler ailesinden sorumlu bakan olarak aile üyelerime güvenmemem gibi bir durum söz konusu değildir. İnsan olmaları ve dinamik bir hizmet alanında çalışmalarından kaynaklanan hatalar nedeniyle mevcut mevzuat hükümlerine göre ve hukuk çerçevesinde gerekli adli ve idari işlemler yapılmaktadır.

Sonuç olarak maksadını aşan bu tür yorumları ve şahsıma atfedilen suçlayıcı anlayışı kesinlikle kabul etmiyorum. Çocuklarımızın psikolojik gelişimine aykırı bir muameleye tabii tutulması doğru bir yaklaşım olmadığı gibi böyle bir uygulama da söz konusu değildir.

Saygılarımla.

Nimet ÇUBUKÇU
Devlet Bakanı